

На тѣзи по-опрѣдѣлителни питання, погледитѣ на прѣстѣжницитѣ, до като се въртѣхъ насамъ-натамъ, оправихъ се върху ми, и азъ наведохъ моя къмъ земята. Самопризнанието ми мълчеливо и напълно бѣше установено и нѣмаше нужда да се продължава съдебното диренѣе. Но ядосаний даскалъ Пеню не спираше виговоритѣ си къмъ всички ни:

— Хората ги каратъ, да си турятъ *черъ знакъ* на феса за отличие на *раляжка* си, а тѣ, синковцитѣ, истѣкнали саби по фесоветѣ си; ами не ви ли стига умътъ, че това *леке* пада върху насъ, учителитѣ, че ний сме ви тѣй накарали; какъвъ отговоръ щѣхми да даваме, ако бѣхъ съгледали турцитѣ това; добръ че се намѣрихъ умни хора, приятели, та ни казахъ за вашия *маскаралжъ*, гиди *едипсизи*, гиди; скоро по 20 прѣчки на веѣкиго! Хемъ ти, хаджи Пандели, по-умень отъ другитѣ, хъ! на тебе и сто прѣчки сж малко!

Това строго оежданіе на разлутенія, върху ми най-вече, даскалъ, ме накара да си издигна очитѣ къмъ него и да схвана усмивката на устнитѣ му, туку при изречанието на ужасната присѣда, който и поиска веднага езекутиранието ѝ отъ другаря си, даскала Н. Златарски, наедно и съвѣта му: —Какво казвашъ; по колко прѣчки да имъ ударимъ?

— Хайде, сега, азъ ще кажъ, — отговори езекуторина, да имъ простимъ този *кабагатъ*, и други пѣтъ да го не правятъ, ама съ едно условие: ей сега да махнатъ знака отъ фесоветѣ си и тогава да си идятъ.

Учителитѣ още се спогледахъ, когато ний, виновницитѣ, прѣбързахми сами да испълнимъ послѣдната заповѣдъ, толковъ лесна една работа: плюй и бърши съ ржка исписаната сабя, знака на грозното прѣстѣжление. Колкото за размазаното мастило по феса, това малко ни безпокоеше; нали процеса се искара благополучно, безъ бой?

— А бе тѣ, кога порастнатъ и на кръста си ще я припашатъ; какво да ги мършатъ, какво да ги биешъ; дочухъ да казватъ между си учителитѣ, тѣй като най-виноватъ бѣхъ азъ и оставахъ най-дирния при излазианіе отъ училището.

Тукъ трѣба да кажъ, че съдебното засѣданіе на даскалитѣ—прави на крака както и ний—се откри слѣдъ като се распуснахъ за вечеръ ученицитѣ отъ взаимното, и останахми само ний, прѣстѣжницитѣ классници.